

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně **Š. B.**, zastoupené JUDr. Martinem Schulhauserem, advokátem se sídlem K. Sliwky 125, Karviná - Fryštát, proti žalovanému **Státnímu úřadu inspekce práce** se sídlem Kolářská 451/13, Opava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28.4.2015, č.j. 2270/1.30/15-3, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 28.4.2015, č.j. 2270/1.30/15-3 **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen **z a p l a t i t** žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 11.228,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Martina Schulhausera, advokáta se sídlem K.Sliwky 125, Karviná, Fryštát.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání shora označeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj ze dne 21.1.2015 č.j.

965/10.30/15-1, jímž byla žalobkyni uložena pokuta 51 000,- Kč za správní delikt dle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o zaměstnanosti).

Žalobkyně namítla v žalobě, že správními orgány nebyl správně zjištěn skutkový stav věci, nebyl odůvodněn závěr o antيداتování dohody o provedení práce ze dne 1.9.2013. Žalovaný posuzoval věc toliko formálně, o čemž svědčí faktické chyby v odůvodnění (nesprávné datum dohody o provedení práce, jiné jméno a příjmení prodavačky). Výši pokuty označila za likvidační.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K dohodě o provedení práce setrval na stanovisku, že byla vytvořena účelově až po kontrole.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 25.10.2013 proběhla kontrola ve stánku před Globusem v Havířově, bylo zjištěno, že tam prodává květiny a věnce M. K. Ta uvedla, že je tam první den, na zkoušku. Totéž nejprve uvedla i žalobkyně, s tím, že spolu uzavřely dohodu o provedení práce dne 25.10.2013, po kontrole. Žalobkyně později uvedla, že M. K. s ní měla uzavřenu dohodu o provedení práce již dříve, od 1.9.2013 do 31.12.2013, takže ta druhá dohoda byla nadbytečná. Žalobkyně předložila dohodu z 1.9.2013. M. K. byla poté vyslechnuta jako svědkyně, uvedla, že jsou s žalobkyní kamarádky, od září 2013 měla uzavřenou dohodu o provedení práce, v září dvakrát rozvážela brambory, 1x s panem S. a 1x s panem B. Po kontrole chtěla, aby s ní žalobkyně sepsala dohodu, protože si myslela, že dohoda ze září se nevztahuje na práci ve stánku. Svědek P.S. vypověděl, že pracoval pro žalobkyni jako zásobovač a řidič. Brambory rozvážel s kamarádkou M. K., oba dva uzavírali u žalobkyně v září 2013 dohody o provedení práce. Svědek R. B. potvrdil, že M. K. měla s žalobkyní uzavřenu dohodu o provedení práce před rozvozem brambor v září. Správní orgán 1. stupně uznal žalobkyni vinnou ze spáchání správního deliktu rozhodnutím ze dne 21.1.2015, s tím, že nejméně dne 25.10.2013 umožnila M. K. výkon práce prodavačky bez uzavřeného pracovněprávního vztahu. Výpovědi žalobkyně a svědků podle správního orgánu obsahují značné rozpory a místy uváděné skutečnosti i postrádají smysl. Žalobkyně v odvolání trvala na dohodě ze dne 1.9.2013 a rozhodně popírala, že by tato dohoda byla sepsána až po kontrole. Žalovaný zamítl odvolání, když pouze odkázal na závěry správního orgánu 1. stupně, a dále se věnoval rozboru pojmu závislá práce a škodlivosti nelegální práce.

Podle § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., v platném znění (dále jen správní řád), správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

Podle § 68 odst. 3 správního řádu, v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán

řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví dlouhodobě a neměnně zastává názor, vyjádřený původně již v rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 26.2.1993, č.j. 6 A 48/92-23: *Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši.* Soud se plně ztotožňuje se závěry Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) z rozsudku ze dne 30.12.2010 č.j. 4 Ads 44/2010-132 o to, že v rámci řízení o uložení pokuty za správní delikt, zahajovaného z úřední povinnosti (ex officio), jako jedné ze základních forem správního trestání je třeba klást zvláštní důraz na důkladné zjištění skutkového stavu ze strany správních orgánů a jejich rozhodnutí důsledně poměřovat zásadou materiální pravdy jako jednou ze základních zásad činnosti správních orgánů ve smyslu § 3 správního řádu z roku 2004, jakož i zásadou vyšetřovací (vyhledávací) podle § 50 odst. 3 věty druhé téhož zákona.

V daném případě je odůvodnění rozhodnutí obou stupňů nedostačující. Ačkoli jsou zmiňovány výpovědi svědků S. a B. a existence listiny – dohody z 1.9.2013, správní orgány tyto důkazy nijak nevyhodnotily. Soustředily se pouze na vyhledání (zdánlivých) rozporů a zcela pominuly tvrzení svědků o tom, že M. K měla uzavřenu dohodu o provedení práce s žalobkyní na období od 1.9. do 31.12.2013. Nevyhodnotily vůbec obsah této dohody, neporovnaly ji s dohodou uzavřenou dne 25.10.2013, nevyvodily závěry s ohledem na veškeré provedené důkazy a zjištěné okolnosti. Takovýto přístup je zcela v rozporu s výše uvedenými ustanoveními správního řádu a citovanou judikaturou. O povrchním, mechanickém postupu svědčí i faktické chyby v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jak je zmiňovala žalobkyně v žalobě. Samy o sobě by mohly představovat pouhé chyby v psaní bez většího vlivu na srozumitelnost textu, avšak v kombinaci s nedostatečným vypořádáním odvolacích námitek a „instantním“ textem na str. 4 a následujících odůvodnění napadeného rozhodnutí (počínaje slovy „Odvolací orgán dále uvádí:“) dávají představu o úrovni práce žalovaného.

Soud proto zrušil napadené rozhodnutí žalovaného v souladu s § 76 odst.1 písm.a) s.ř.s. pro nedostatek důvodů, aniž se mohl zabývat hodnocením jednotlivých skutečností či výší pokuty.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když náklady procesně úspěšné žalobkyně tvoří zaplacený soudní poplatek 3.000,- Kč a náklady právního zastoupení (2 úkony právní služby po 3.100,- Kč a 2x režijní paušál po 300,- Kč – převzetí věci, sepsal žaloby, dále 21% DPH). Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 11.228,- Kč, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.s.ř.) k rukám advokáta, který ji v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí

(srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 16. června 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu